

Sygn. akt II CSK 661/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa T. H.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w K.
o ustalenie nieważności uchwał ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Przez istotne zagadnienie prawne należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, przez co należy rozumieć, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną stanowiącą podstawę wydania zaskarżonego wyroku. Zatem, aby istotne zagadnienie prawne mogłoby stanowić przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania - zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. - powinno występować w rozpoznawanej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.).

W niniejszej sprawie skarżąca wskazała na potrzebę rozstrzygnięcia kwestii stosowania art. 13 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wobec jednego tylko z byłych małżonków z uwagi na śmierć drugiego małżonka oraz możliwości stosowania w takim przypadku art. 14 wymienionej ustawy.

Odnosząc te wątpliwości do podstaw prawnych zaskarżonego wyroku należy zauważyć, że rozstrzygnięcie zagadnienia sformułowanego przez skarżącą nie miałoby wpływu na wynik sprawy, bowiem sąd drugiej instancji wywiódł nieważność zaskarżonych uchwał z faktu niespełnienia wymagań formalnych niezbędnych do prawidłowego ich podjęcia, nie zaś z okoliczności stanowiących treść przedstawionego zagadnienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że wskazana przez skarżącą przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie została spełniona i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]